

Vergaderjaar 2009–2010

26 991

Voedselveiligheid

Nr. 281

BRIEF VAN DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUUR EN VOEDSELKwaliteit

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 5 juli 2010

Bij deze stuur ik u het rapport van het project «botanische verontreinigingen van veevoeders. Gevolgen voor de ggo-etikettering»¹ van de Voedsel en Waren Autoriteit (VWA). Aanleiding voor dit project waren de resultaten van eerder onderzoek waarbij botanische verontreinigingen met (ggo)-soja in biologisch mengvoeder werd aangetroffen. Over dit project en dit eerdere onderzoek heb ik u geïnformeerd in mijn brief aan uw Kamer. (TK 27 428, nr. 115).

In de keten kunnen grondstoffen tijdens het transport, opslag en bewerking «verontreinigd» worden met plantaardige grondstoffen. Een voorbeeld van een dergelijke «botanische verontreiniging» is een partij maïs die sporen van soja bevat. Deze verontreinigingen zijn veelal onvoorzien en technisch onvermijdbaar. De VWA heeft onderzocht in hoeverre er sprake is van botanische verontreiniging met ggo's in diervoeders en waar in de keten die verontreiniging optreedt. Daarbij heeft de VWA zich met name gericht op de botanische verontreiniging met (ggo)-soja in maïsproducten, omdat deze verontreiniging het meest voorkomt.

Uit de resultaten komt naar voren dat verontreiniging van partijen maïs met soja vroeg in de keten plaatsvindt. Driekwart van de maïsmonsters die genomen zijn in het begin van de distributieketen in Nederland (bij op- en overslag) bevatten sporen van soja. Dit betekent dat deze verontreinigingen vermoedelijk zijn opgetreden voor de aankomst in Nederland. In 35% van deze monsters was het ggo-soja-aandeel in de sojafractie hoger dan 0,9%.

Om de keuzevrijheid van de producent en consument te waarborgen, zijn in EU-verband regels voor ggo-etikettering van diervoeders en levensmiddelen opgesteld. Deze etikettering is niet vereist als het ggo-gehalte lager is dan 0,9% én de aanwezigheid van het ggo onvoorzien of technisch onvermijdbaar is.

¹ Ter inzage gelegd bij het Centraal Informatiepunt Tweede Kamer.

De drempelwaarde van 0,9% is ingevoerd omdat een beperkte verontreiniging in de keten van non-ggo-grondstoffen met ggo-grondstoffen technisch veelal niet te voorkomen is. Deze etiketteringsregels gelden ook voor biologische diervoeders en levensmiddelen.

Tot voor kort was het niet duidelijk hoe deze etiketteringregels moesten worden geïnterpreteerd in het geval dat de maïsgrondstof botanisch is verontreinigd met sporen van ggo-soja. Mede op mijn verzoek heeft de Europese Commissie in november 2009 hier duidelijkheid over geschapen: bij de bepaling of het ggo-gehalte in de maïsgrondstof de drempelwaarde overschrijdt, wordt de aanwezigheid van het ggo in de sojafractie (de botanische verontreiniging) gerelateerd aan de totale maïsgrondstof. Dit betekent dat de maïsgrondstof niet als ggo-geëtiketteerd hoeft te worden als het totale ggo-gehalte in de grondstof lager is dan 0,9%, ook al is het ggo-gehalte in de (kleine) sojafractie hoger dan 0,9%.

Uit de VWA-rapportage komen geen directe aanwijzingen naar voren dat de ggo-gehalten in de maïsmonsters, die vermengd zijn met sporen van soja, hoger zijn dan 0,9%. Dit betekent dat op grond van de gegevens uit het VWA-onderzoek de maïsgrondstof waaruit de monsters zijn genomen, niet als ggo-geëtiketteerd hoeven te worden. Om hier absolute zekerheid over te krijgen, zou het gehalte aan soja in de maïs gekwantificeerd moeten worden, opdat het exacte ggo-(soja)-gehalte in de maïs kan worden bepaald. Een nauwkeurige bepaling van het gehalte van een botanische verontreiniging in een grondstof is echter met de huidige analysemethodes niet mogelijk. Alle toezichthouders in Europa hebben hiermee te maken. Ik zal daarom de Europese Commissie verzoeken om de mogelijkheden te inventariseren om in EU-verband nieuwe analysemethodes te ontwikkelen, waarmee het gehalte aan botanische verontreinigingen voldoende nauwkeurig kan worden bepaald.

Het waarborgen van de keuzevrijheid van de producent en consument om te kunnen kiezen voor producten zonder ggo-aanduiding, acht ik van groot belang. Uit het rapport van de VWA komt naar voren dat de keuzevrijheid niet in het geding is, maar waakzaamheid op dit terrein blijft geboden. De VWA blijft zich dan ook richten op controle op de aanwezigheid van ggo's in (diervoeder)grondstoffen, waarbij de aandacht specifiek gericht is op de niet in de EU toegelaten ggo's.

Daarnaast zal ik de uitkomsten van het VWA-rapport met het bedrijfsleven delen, zodat deze ook hun verantwoordelijkheid kunnen blijven nemen om het risico van een mogelijk ongewenste vermenging te beperken.

De minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit,
G. Verburg